

George MIHĂIȚĂ

INTERVIU

„Pentru mine, funcția asta de director este un rol”

Oana BORȘ: Ați venit la conducerea Teatrului de Comedie acum aproape doi ani de zile. Când cineva alege sau acceptă să facă această nouă „meserie”, are o motivație. În cazul dumneavoastră, care a fost gândul cu care ați pornit?

George MIHĂIȚĂ: În primul rând, nu exista o personalitate printre propunerile directorale de atunci...

O.B.: Erați actorul teatrului...

G.M.: Eram actorul Teatrului de Comedie. Îl rugasem să vină, în urmă cu trei ani, pe Mircea Diaconu, care nu era pe atunci director la „Nottara”, îl rugasem pe Ducu Darie, care nu era încă la „Bulandra”. Vroiam să fie o personalitate în fruntea teatrului care să dea gir conducerii. Nu am vrut să fiu director, cu toate că au fost tatonări de vreo opt ani încoace. Până la urmă, am acceptat și, pentru că tot am acceptat, mi-am asumat responsabilitatea să fac ceva, să construiesc ceva, așa cum, după '90 încoace am tot construit în diverse direcții. Știam potențialul Teatrului de Comedie, știam că numele meu, la care am lucrat atâta timp, deschide ușile mai repede decât al altora. Am profitat și de faptul că la Primărie este domnul Băsescu. Într-o discuție cu dânsul, i-am spus că eu vreau să fiu director numai dacă sunt bani. Mi-a răspus: „Bani sunt, proiecte să fie”. Așa că am plecat la drum. Și iată, după doi ani de zile, am reușit să aducem Teatrul de Comedie într-o stare de normalitate.

O.B.: Ce înseamnă „normalitate” în ceea ce privește partea artistică?

G.M.: În primul rând, am încercat să aduc regizori foarte buni, dacă ne gândim la Horațiu Mălăele, Gelu Colceag, Cătălina Buzoianu, Alexandru Tocilescu, Tompa Gabor. Tocilescu montează acum *Poker* de Adrian Lustig, iar Tompa va începe, pe 25 aprilie, *Ubu Rex* de Alfred Jarry. Aveam în același timp, actori foarte buni, nepuși în valoare cum trebuie. Dar ceea ce este mai important, am vrut să avem o ritmicitate a premierelor. Eu vin din afaceri și simțeam nevoia acestei ritmicități, pe care am impus-o. Nu este ușor, pentru că ești dependent de foarte mulți factori, de colegii tăi actori, uneori vedete, care au și filmări și spectacole în alte părți, de regizori care au proiecte, peste proiecte. Dar mi-am propus să realizez un repertoriu pe aproape doi ani de zile în avans, ca să intrăm în ritmicitatea de care vorbeam mai devreme.

G.M.: De cele mai multe ori impunem însă, de exemplu, Tompa a venit cu vreo 10 propuneri și am ales *Ubu Rex*. Am considerat că se potrivește cel mai bine planului nostru repertorial. Vor urma în stagiunea viitoare *Opera de trei parale* de Brecht, în regia lui Gelu Colceag și cu Ștefan Bănică Jr. în rolul principal, o dramatizare a romanului lui Eugen Barbu, *Groapa*, spectacol pe care îl va face Horațiu Mălăele. Apoi Felix Alexa va monta ceva, nu știm încă ce...

O.B.: Am văzut că ați atras și actori din alte teatre...

G.M.: Ei au venit, nu ne-am dus să vorbim cu nimeni. Știam că Bănică era nemulțumit la „Bulandra”, Emilia Popescu, la fel, Teodosiu a venit el spre noi. Pentru că nu e corect ca eu, ca director, să aduc un actor din alt teatru fără să știe și directorul respectiv.

O.B.: *Unul dintre proiectele inițiate anul trecut este și Festivalul Comediei Românești. De ce festival și de ce doar comedie românească?*

G.M.: Eu, ca actor am jucat în multe piese românești și m-am simțit foarte bine. Era o datorie a mea să propun să promovăm comedia românească. Jucăm prea multe texte străine și e nevoie ca hazul românului să nu dispară de pe scena profesionistă. Și iată că suntem la o a doua ediție și numărul spectacolelor românești în teatrele din București și din țară a crescut. Există texte românești bune, există chiar concursuri de dramaturgie, dar important este ca aceste texte să fie montate.

O.B.: *Și credeți că un festival este un stimulent în plus pentru ca piesa românească să ajungă pe scenă?*

G.M.: Sigur că da, este o bucurie, noi mergem cu bucurie la Galați, la Brașov, la Timișoara, acolo unde sunt festivaluri. Mergem să ne arătăm. E foarte bine că ne putem oferi unii altora spectacolele. E absolut îmbucurător că un regizor ca Tocilescu pune o comedie românească, că Dabija a montat cu succes, la „Nottara“, *Înșirte mărgărite* de Eftimiu. Important este să atragem regizorii foarte buni către astfel de piese.

O.B.: *Selecția spectacolelor din festival nu vă aparține, nu aparține „teatrului“.*

G.M.: Am ales un juriu, același ca și anul trecut: Alice Georgescu, Cristina Modreanu și Ion Parhon. Au fost, au văzut spectacole sau au vizionat casete, foarte multe. Festivalul va fi între 17–23 aprilie. Avem invitați din Cluj, Teatrul Maghiar de Stat (*Jacques sau supunerea* de Eugen Ionescu), Iași (*Superba, nevăzuta cămilă* de Dumitru Solomon), Satu Mare (*Ultima haltă în paradis* de Valentin Nicolau), Brașov (*Oratorii pisicilor turbate*, după Caragiale). Avem invitați chiar și din Ungaria, cu *O noapte furtunoasă*. Poate că vom auzi peste câțiva ani, când îl vom face internațional, să se joace mai multe piese românești peste hotare. Asta depinde de contactele pe care teatrele noastre le pot avea cu teatrele de dincolo.

O.B.: *Dumneavoastră cu ce participați?*

G.M.: Cu *Poker...* Teatrul „Nottara“, cu *Înșirte mărgărite*, Odeonul cu *De ce fierbe copilul în mămăligă?!* de Aglaja Veteranyi, Teatrul ACT cu *Gunoierul* de Mimi Brănescu, „Green Hours“ cu *Oase pentru Otto* de Lia Bugnar, Theatrum Mundi cu *Pietonul și furia*, după Eugen Ionescu.

O.B.: *Naționalul?*

G.M.: *Ultima oră* sau *O scrisoarea pierdută*. Noi am fi vrut *Ultima oră*, pentru că acolo joacă Albușescu, Dinică, Marinuș Moraru, care au fost actorii Teatrului de Comedie și ar fi, sunt sigur, o reîntâlnire emoționantă.. Și televiziunea va transmite un spectacol de comedie în săptămâna respectivă.

O.B.: *Mare varietate, de la dramaturgia clasică, la texte scrise de tineri...*

G.M.: Da. Dar cel mai important este că teatrele doresc să vină. Este foarte bine să joci o piesă, dar și mai important este să fie văzută.

O.B.: *Fiind un loc de întâlnire, un festival are o serie de alte acțiuni adiacente. Care sunt acestea în festivalul dumneavoastră?*

G.M.: Vrem să începem Festivalul cu o paradă a personajelor din piesele românești, paradă ce va avea loc pe Calea Victoriei. Apoi, lecturi de comedii românești, lansări de carte, sunt prezenți și studenții de la Academie, și elevii. Suntem la a șaptea ediție a Festivalului de teatru al elevilor, festival inițiat de UNESCO și Fundația „Adolescentul“. Spectacolul câștigător este prezentat în matineu în festivalul nostru. Așa l-am descoperit anul trecut pe fiul Maiei Morgerstern, un excelent actor-elev. El va fi prezent anul acesta cu un *One-man-show*.

O.B.: *O șansă pe care o acordați tinerilor.*

G.M.: Toți am trecut pe acolo. De elevi ne-am gândit să devenim actori. Acolo am început. Și e frumos să-i vedem de acum la lucru.

O.B.: *Si în ceea ce privește festivalul, cine vă sunt finanțatorii?*

G.B.: Primăria și Ministerul Culturii. De fapt, proiectul nostru s-a potrivit perfect cu intenția Ministerului de promovare a dramaturgiei românești și implicit a comediei.

O.B.: *Alte proiecte de teatru mai aveți?*

G.M.: Deocamdată urmărim să ne realizăm repertoriul propus. Mai avem un program pentru tinerii actori, regizori, dramaturgi, scenografi, care va fi inițiat fie spre sfârșitul lui mai din septembrie. Vom găzdui spectacolele lor, la Sala Mică, iar cele mai bune vor intra în repertoriul teatrului. Și, de ce nu, pot deveni și actori ai Teatrului de Comedie. Mai avem posturi, acum că am făcut și o a doua sală.

O.B.: *Care este părerea dumneavoastră, ca director, referitor la Legea teatrelor.*

G.M.: Aș putea spune că sunt două păreri. Părerea mea, ca actor: este bine venită. E bine venită, pentru că duce în prim plan valoarea. Dacă ești valoros, joci oricum. Ca director, trebuie să mă gândesc la toți, la familia mea de care răspund acum. Actorii se sperie puțin, pentru că prin legea asta se induce o nesiguranță de viitor. Dar am aflat că vreo 30 % din actorii țării sunt pe contract. Mă refer mai ales la cei tineri care nu sunt angajați în teatre. Probabil, așa ar trebui să începem cu toții. Dar cred că, deocamdată, actorii vor rămâne pe locurile pe care sunt.

O.B.: *Știu că ați avut o discuție cu ceilalți directori din teatrele bucureștene legată de această lege și ați înaintat amendamentele dumneavoastră mai departe. Care erau acestea?*

G.M.: Erau mai multe sugestii, evident, una dintre ele ținea de faptul că legea era confuză în câteva puncte, vizavi de siguranța actorului, a postului său, Evident, trebuia să fim atenți, să ne fie foarte clar ce înseamnă concesionarea unui teatru.. Să fie concesionat, dacă vrei, doar din punct de vedere artistic, repertorial. Mai erau și alte câteva puncte, de mai mică importanță, dar care puteau fi interpretate.

O.B.: *Să nu uităm că sunteți în primul rând actor. Mai jucați?*

G.M.: Joc în două piese ce se bucură de mare succes, amândouă în regia lui Horațiu Mălăele: *Bani din cer și Pălăria*. Iar acum repet în *Poker*.

O.B.: *Și cum se împacă actorul George Mihăiță cu directorul George Mihăiță?*

G.M.: Bine. Am vrut să rămân, ca director, tot actorul George Mihăiță. Mie mi-e puțin cam peste mână să stau în birou. Tot pe scenă îmi vine să mă duc. Cred că mi-am păstrat o colegialitate adevărată. Când mă duc să repet, las de-o parte directoratul și mă simt bine alături de colegi.

O.B.: *Sunteți în plin mandat. Dar au trecut doi ani. Ce ați fi vrut să faceți și nu ați reușit.*

G.M.: N-aș putea spune... Ceea ce mi-am propus am cam făcut. Am început cu toaletele. Pot să pară puțin mai la nelalocul lor vorbele astea, dar este foarte important să ai o stare bună. Am schimbat fațada teatrului, am făcut promovare, chiar agresivă la un moment dat, pentru că asta se întâmplă peste tot în lume, trebuie să-ți promovezi un act artistic. Am realizat Sala Mică dintr-un bar destul de neprietenos, să-i zicem. Am renovat Sala Mare. Vor urma cabinetele actorilor. Nu cred că am vrut ceva și nu am realizat. Dar mai presus de asta, mi-am dorit ca actorii să fie mulțumiți. Și cred că am reușit. Foarte mulți joacă în piese de mare succes și în roluri de mare succes. Chiar asta este marea bucurie, că am putut și pot să fiu de folos colegilor. Pentru mine, funcția asta de director este un rol. Mi-am asumat un rol și trebuie să-l fac foarte bine. Și mă bucur când se spune, pe unde am fost, în diverse puncte ale țării: „Domnule, ce-ai făcut la teatru!” E o mândrie. Așa, ca actor, am succes, dar dacă sunt pus să fac un lucru și nu-l fac să se audă, atunci nu-l mai fac. Eu, când am intrat în Teatrul de Comedie am intrat exact într-o familie. M-au primit cu brațele deschise caractere extraordinare. Mă refer la Stela Popescu, Vasilica Tastaman, Silviu Stănculescu, Cornel Vulpe, Iurie Darie, Sanda Toma, Ion Lucian. Felul lor de a fi, bunătatea lor, ceea ce mi-au oferit pentru meserie, pentru viață, a fost important pentru mine. Și am ajuns la vârsta la care pot oferi și eu, la rândul meu. Ultimul spectacol *Audiția*, în regia lui Mircea Cornișteanu, se joacă cu mare, mare succes. Asta și pentru că se simte în sală că se joacă cu mare plăcere. Este ceea ce cred eu că s-a câștigat de Teatrul de Comedie. Ideea de familie.